

Aamunkoitto

Kristuksen läsnäolon sanansaattaja

Aamunkoitto-Lehti

Maaliskuu 2026

Sisällysluettelo

PÄÄARTIKKELI	2
VEREN PELASTAMA.....	2
RAAMATUN OPISKELU	16
KAKSI SUURTA KÄSKYÄ	16
HARJOITTELE JUMALISUUTTA	19
ANTAA MUILLE	22
YKSI KRISTUKSESSA JEESUKSESSA	25
ODOTTAEN JUMALAN VALTAKUNTAA	28
KRISTILLINEN ELÄMÄ JA OPPI	31
PALVELUN PALKKA	31

Seuraa mukana Raamatusta!

Veren pelastama

"Heidän on otettava osa verestä ja siveltävä sitä kahden ovenpielen ja ovenkarmin päälle taloissa, joissa he syövät [pääsiäis]karitsan."
2. Mooseksen kirja 12:7

Kun siirrymme kevään kuukausiin maaliskuuhun ja huhtikuuhun, kristityt ympäri maailmaa kokoontuvat muistamaan erityisesti Herramme Jeesuksen Kristuksen kuolemaa ja ylösnousemusta. Noin samaan aikaan myös juutalaiset kokoontuvat viettämään pääsiäisjuhlaa.

Kumpikin ryhmä käyttää kalentereitaan ja pitkään ylläpitämiään perinteitä määrittääkseen näiden uskonnollisten juhlapäivien tarkan ajankohdan. Joskus nämä tapahtumat voivat olla muutaman päivän päässä toisistaan, toisinaan taas useiden viikkojen päässä. Raamatun mukaan Israelin pääsiäislammas teurastettiin heidän kuukautensa 14. päivänä, Abib, joka myöhemmin nimettiin Nisaniksi. (5. Mooseksen kirja 16:1; Nehemian kirja 2:1). Tämä vastaa meidän kuukausiamme maaliskuuta tai huhtikuuta, riippuen vuodesta.

Vaikka sekä kristityt että juutalaiset juhlivat näitä tärkeitä tapahtumia tähän aikaan vuodesta, harvat ymmärtävät Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen todellisen merkityksen ja merkityksen, joka kuoli syntisen ihmiskunnan Vapahtajana. Harvat ymmärtävät myös juutalaisten pääsiäisen koko merkityksen. Apostoli Pietari selitti, että useimmat ovat sokeita ymmärtämään Jumalan

syvällisiä asioita. ”Jumala on antanut meille jumalallisen voimansa avulla kaiken, mitä tarvitsemme jumalalliseen elämään. Olemme saaneet kaiken tämän tuntemalla hänet, joka on kutsunut meidät luokseen ihmeellisen kirkkautensa ja hyvytensä kautta. ... Mutta ne, jotka eivät kehity tällä tavalla, ovat lyhytnäköisiä tai sokeita, unohtavat, että heidät on puhdistettu vanhoista synneistään.” 2. Pietarin kirje 1:3,9

Jumalan ohjeet

Kun esitelty raamatunkohta kirjoitettiin, Israelin kansa oli vankina Egyptissä. Kun oikea aika koitti, Jumala käski israelilaisia levittämään teurastetun pääsiäislampaan verta ”talojen ovenpieliin ja ovenpieleen”. Heitä käskettiin myös paistamaan karitsa ja syömään se happamattoman leivän ja katkerien yrttien kanssa (2. Moos. 12:8). Tämän tekstin konteksti tarjoaa myös muita tärkeitä yksityiskohtia ja näkökulmia, jotka liittyvät Jumalan erityisiin ohjeisiin israelilaisille.

Luemme: ”Herra antoi Moosekselle ja Aaronille seuraavat ohjeet: ”Tästä lähtien tämä kuukausi on teille vuoden ensimmäinen kuukausi. Ilmoittakaa koko Israelin yhteisölle, että tämän kuun kymmenentenä päivänä jokaisen perheen on valittava uhraukseen karitsa tai vuohi, yksi eläin jokaista taloutta kohti. Jos perhe on liian pieni syömään koko eläimen, sen on jaettava se naapuruston toisen perheen kanssa. Jaa eläin kunkin perheen koon ja syömiskyvyn mukaan. Valitsemasi eläimen on oltava vuoden ikäinen uros, joko lammas tai vuohi, ilman vikoja. Huolehdi valitsemastasi eläimestä erityisen huolellisesti tämän ensimmäisen kuukauden neljästoista päivää

iltaan asti. Sitten koko Israelin yhteisön on teurastettava karitsansa tai vuohensa hämärän tullen.” 2. Mooseksen kirja 12:1-6

Teurastettu karitsa

Nämä selkeät ohjeet sisältävät paljon merkittävää symboliikkaa. Esimerkiksi viittaus ”Egyptin maahan” viittaa Saatanan nykyiseen valtaan maan ja sen kansan yli. Tämän maailman jumala [Saataka] on sokaissut epäuskoisten mielet, jotta he eivät näkisi Kristuksen kirkkauden evankeliumin valoa, joka on Jumalan kuva. 2. Korinttolaiskirje 4:4

”Kuukauden alku” on perusta, jonka perusteella lasketaan tarkka päivä, jona pääsiäinen oli vietettävä. Kevätpäiväntasaukseen lähinnä oleva uusikuu merkitsi juutalaisen ensimmäisen kuukauden, Abibin, alkua. Uhri-lammas oli valittava ensimmäisen kuukauden ”kymmenentenä päivänä”. Tämä viittasi Jeesuksen tulevaan saapumiseen Jerusalemiin ”Jumalan Karitsana, joka ottaa pois maailman synnit” ja täyttää Sakarjan profetian (Matteus 21:1-9; Johannes 1:29; Sakarja 9:9). Mooseksen kirjan 12. luvun kertomuksen mukaan karitsan tuli olla vuoden ikäinen uros ja virheetön. Tämä kuvasti Jeesuksen täydellisyyttä tulevana virheettömänä ”Jumalan Karitsana” (1. Piet. 1:19). Pääsiäiskaritsa teurastettiin sitten ”saman kuun neljäntenätoista päivänä” ja syötiin sinä yönä. Pääsiäisjuhla, jota kutsutaan myös ”happamattoman leivän juhla”, alkoi seuraavana päivänä ja kesti seitsemän päivää. 2. Moos. 12:15-17

Esikoiset – veren alla

Näiden ohjeiden lisäksi luemme: ”Tänä yönä minä kuljen Egyptin maan läpi ja surmaan kaikki Egyptin

maan esikoiset, sekä ihmiset että eläimet, ja teen tuomion kaikille Egyptin jumalille. Minä olen Herra. Ja veri on teill -merkkinä taloissa, joissa olette, ja kun näen veren, minä ohitan teidät, eikä vitsaus tule teidän päällenne tuhoamaan teitä, kun minä lyön Egyptin maata. Ja tämä päivä on teille muistopäivä, ja te vietätte sitä Herran juhlena sukupolvesta sukupolveen; te vietätte sitä juhlena ikuisesti säädökseksi.” 2. Mooseksen kirja 12:12-14

Näissä kirjoituksissa viitataan Egyptin maan läpi kulkemiseen ”yöllä”. Tämä kuvaa synnin ja kuoleman pimeää yötä, jonka läpi Jumalan kansa on kulkenut helluntaista lähtien. (Kolossalaiskirje 1:13; 1. Pietarin kirje 2:9). ”Esikoiset” kuvaavat ”esikoisten kirkkoa, jotka on kirjoitettu taivaaseen”. He ovat karitsan veren alla ja pyrkivät saamaan osan Kristuksen valtakunnan taivaallisesta vaiheesta. Heprealaiskirje 12:23

Israelin esikoiset vaihdettiin myöhemmin koko Leevin heimoon, joka laskettiin kuuluvaksi Jumalalle. ”Ja Herra sanoi Moosekselle: Katso, minä olen valinnut leeviläiset israelilaisten joukosta palvelemaan kaikkien israelilaisten esikoisten sijaisina. Leviläiset kuuluvat minulle, sillä kaikki esikoiset pojat ovat minun. Sinä päivänä, jona minä surmasin kaikki egyptiläisten esikoiset pojat, minä erottelin itselleni kaikki Israelin esikoiset, sekä ihmiset että eläimet. He ovat minun; minä olen Herra.” 4. Mooseksen kirja 3:11-13

Muistomerkki tai muistaminen

Veri symboloi elämää, ja kun pääsiäislammas teurastettiin, se edusti uhrattua elämää (3. Mooseksen kirja 17:11). Uhratun karitsan veri

käytettiin sitten jumalallisen tahdon mukaisesti edustamaan Herramme Jeesuksen kallisarvoista verta, joka vuosisatoja myöhemmin vuodatettaisiin syntisen ihmiskunnan puolesta. Herramme uhraava veri on ainoa keino, jolla voimme pelastua kuolemantuomiosta, joka langetettiin Aadamille ja Eevalle heidän tottelemattomuutensa vuoksi Jumalan lakia kohtaan. 1. Pietarin kirje 1:18,19; Ilmestyskirja 1:5

Jumala käski Israelin kansaa muistamaan tämän tapahtuman tarkan ajankohdan ja viettämään sitä vuosittain muistoksi. Hän sanoi: ”Tämä päivä on teille muistopäivä” (2. Moos. 12:14). Tämä kuvaa suurempaa muistopäivää, jonka Jeesus perusti, kun hän ja hänen opetuslapsensa olivat kokoontuneet yläsaliin. Tuolloin hän pyysi heitä ottamaan leipää, joka hänen mukaansa edusti hänen ruumistaan, ja maljaa, joka edusti hänen uhraamaansa verta. Sitten hän sanoi heille: ”Tehkää tämä minun muistokseni” (1. Korinttilaisille 11:23–26). Muutamaa tuntia myöhemmin hän kuoli maailman syntien vuoksi.

Luukkaan kertomuksesta luemme: ”[Jeesus] otti leivän, kiitti, mursi sen ja antoi [opetuslapsilleen] sanoen: ’Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni.’ Ja samoin hän teki maljan jälkeen illallisen, sanoen: ’Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka vuodatetaan teidän puolestanne.’” Luukas 22:19,20

Vitsaukset

Kun Jumalan aikakello soi, se merkitsi israelilaisten vapautumista Egyptin orjuudesta. Heidän kauan odotettu vapautuksensa oli saapunut. Farao ja

hänen työnjohtajansa eivät kuitenkaan olleet halukkaita vapauttamaan heitä. He kieltäytyivät päästämästä israelilaisia lähtemään kohti luvattua Kanaanin maata. Herra lähetti Egyptin kansalle yhden toisensa jälkeensä erilaisia vitsauksia, mutta antoi heille helpotusta, kun farao pyysi armoa ja teki lupauksia, joita hänellä ei ollut aikomusta pitää. Katso 2. Mooseksen kirja, luvut 7–10.

Lopulta Jumalan palvelija Mooses ilmoitti kymmenennestä ja viimeisestä vitsauksesta. Suuri onnettomuus kohdistui jokaisen egyptiläisen perheen esikoisiin, ja he kaikki kuolisivat yhden yön aikana. Niin köyhimpien talonpoikien kodeissa kuin faraon palatsissakin koko Egyptissä vallitsi suuri suru, ja he olisivat iloisia päästessään israelilaiset lähtemään. 2. Mooseksen kirja 11:1-8

Mooseksen ilmoituksen mukaisesti ”keskiyöllä Herra surmasi kaikki Egyptin maan esikoispojat, faaraon esikoispojan, joka istui valtaistuimellaan, ja vankilan vangin esikoispojan. Jopa heidän karjansa esikoiset surmattiin. Farao ja kaikki hänen virkamiehensä ja koko Egyptin kansa heräsivät yöllä, ja koko Egyptin maassa kuultiin kovaa itkua. Ei ollut yhtään taloa, jossa joku ei olisi kuollut. Farao kutsui Mooseksen ja Aaronin yöllä luokseen. Lähtekää! hän käski. Jättäkää minun kansani – ja ottakaa muut israelilaiset mukaanne! Menkää ja palvokaa Herraa, kuten olette pyytäneet. Ottakaa lampaanne ja karjanne, kuten sanoitte, ja menkää pois. Menkää, mutta siunatkaa minua, kun lähdette. Kaikki egyptiläiset kehottivat israelilaisia poistumaan maasta mahdollisimman nopeasti, sillä he ajattelivat: ”Me kaikki kuolemme!” 2. Mooseksen kirja 12:29-33

Valmistautuminen matkaan

2. Mooseksen kirjan luvuissa 7-10 todetaan, että kolme ensimmäistä vitsausta koskivat kaikkia Egyptin maassa, mukaan lukien alue, jolla israelilaiset asuivat. Seuraavat kuusi vitsausta koskivat kuitenkin vain egyptiläisten asuttamia alueita. Kymmenes ja viimeinen vitsaus julistettiin koskevan koko Egyptin maata, mukaan lukien israelilaisille osoitettu osa, jotka olivat veren alla.

Israelin lapset oli käsketty osoittamaan uskoaan ja kuuliaisuuttaan Jumalan tahdolle uhraamalla karitsan, jonka veri oli ripoteltava oviaukkojen sivuille ja ovenpieleen, ja jonka liha oli syötävä samana yönä katkerien yrttien ja happamattoman leivän kanssa. He uskoivat vakaasti, että koska karitsan veri oli heidän kotinsa ovenpielissä ja ovenkarmeissa, he eivät joutuisi osallisiksi onnettomuudesta, kun Jumala surmaisi Egyptin esikoiset, koska he olivat "veren alla". Ne, jotka söivät karitsaa, odottivat sauva kädessä ja matkatavarat valmiina, odottaen, että Jumala saisi egyptiläiset suostumaan päästämään heidät lähtemään. 2. Mooseksen kirja 12:7-13

Lain piirteet

Israelilaiset saivat käskyn muistaa ja juhlia joka vuosi tätä pääsiäisjuhlaa, jonka Jumala oli antanut heille Mooseksen välityksellä. Se oli yksi heidän suurimmista kansallisista muistojuhlastaan, ja juutalaiset ympäri maailmaa juhlivat sitä edelleen osoituksena kunnioituksestaan tämän muinaisen tavan merkitystä kohtaan.

Mooseksen lain monet piirteet oli jumalallisesti suunniteltu ennakoimaan erilaisia siunauksia, jotka

vuodattaisiin kaikkien maan perheiden päälle Jumalan aikanaan ja oikeassa järjestyksessä. Pääsiäisjuhlan tapauksessa karitsan kuolema ennakoii Jeesuksen kuolemaa täydellisenä ihmisenä. Karitsan veren ripottelu symboloi Jeesuksen lunnasuhrauksen ansioiden lukemista ohitetun luokan hyväksi tämän synnin ja kuoleman yön aikana. Kuten israelilaisten tapauksessa, juuri tämä "esikoisten" luokka hyötyi ensimmäisenä karitsan vuodatetusta verestä. (1. Johanneksen kirje 1:7; Efesolaiskirje 1:3-7). Siunattuja ovat ne, joiden uskon silmät näkevät, että Jeesus oli todellakin Jumalan Karitsa. Jeesuksen veren avulla Aadamin synti voitiin mitätöidä maksamalla Aadamin rangaistus, rangaistus, jonka vuoksi koko maailma menetti Jumalan suosion ja joutui jumalallisen kuolemantuomion alaiseksi.

Ennen kuin tämä kuoleman kirous ja sen mukana tuomat surun ja kivun tuskat voitiin poistaa, oli välttämätöntä, että oikeudenmukaisuus tyydytettiin. Kuten Raamattu julistaa: "Niin kuin yhden [Aadamin] rikkomuksen kautta tuomio tuli kaikille ihmisille kadotukseksi, niin myös yhden [Jeesuksen] vanhurskauden kautta armolahja tuli kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi." Roomalaiskirje 5:18

Ensimmäiset hedelmät

Pyhän Hengen liikuttamana Johannes Ilmestyskirjan kirjoittaja kirjoitti: "Ja minä katsoin, ja katso, Karitsa seiso i Siionin vuorella, ja hänen kanssaan oli satatuhatta neljäkymmentäneljätuhatta, joilla oli hänen nimensä ja hänen Isänsä nimi otsaansa kirjoitettuna. Ja minä kuulin äänen taivaasta, kuin monien vetten pauhun ja kuin voimakkaan ukkosen jyrinän, ja ääni, jonka kuulin, oli kuin harpisteja, jotka

soittivat harpuillaan. Ja he lauloivat uuden laulun valtaistuimen edessä ja neljän elävän olennon ja vanhinten edessä; eikä kukaan voinut oppia laulua paitsi ne 144 tuhatta, jotka oli ostettu maasta. Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisilla, sillä he ovat pitäneet itsensä puhtaina. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa minne tahansa hän menee. Nämä on ostettu ihmisten joukosta ensimmäisinä hedelminä Jumalalle ja Karitsalle. Ilmestyskirja 14:1-4

Nämä Jumalan innoittamat sanat viittaavat kirkastettuun Kristukseen, päähän ja ruumiiseen, ”ensimmäisinä hedelminä Jumalalle ja Karitsalle”. Tämä viittaa siihen, että rakastavan taivaallisen Isämme lopullisessa suunnitelmassa ja tarkoituksessa on myös ”jälkiviinimarjoja”. Näin onkin. Jumalan tarkoituksena oli pelastaa kaikki Israelin lapset, ei vain esikoiset. Kansakuntana he edustivat koko ihmiskuntaa, jolle annetaan mahdollisuus tulla sopusointuun Jumalan kanssa ja saada iankaikkinen elämä tulevassa lupauksen maassa – palautetussa täydellisessä maassa.

Näin koko Israelin kansa pelastettiin ihmeellisesti Herran toimesta Mooseksen kautta. Mooses johti heidät polkua pitkin Punaisenmeren yli, joka oli erityisesti valmistettu heitä varten jumalallisella voimalla, joka hallitsi tuulia ja vuorovesiä (2. Moos. 14:21-30). Yksikään israelilainen ei jäänyt jälkeen. Tämä ihmeellinen tapahtuma kuvaa koko maailman lopullista vapauttamista Saatanan vallasta. Kaikille annetaan mahdollisuus tulla sopusointuun vanhurskaiden lakien kanssa, jotka vahvistetaan Kristuksen tulevan hallinnon aikana maan päällä. Voimme todellakin toistaa apostoli Paavalin sanat,

kun hän sanoi, että Kristus Jeesus ”antoi itsensä lunnaksi kaikkien puolesta, jotta se todistettaisiin aikanaan” (1. Tim. 2:6).

Kaksi täyttymystä

Vapautus kuolemasta riippui siitä, että Israelin esikoiset pysyivät karitsan veren alla, kun Jumalan kuoleman enkeli ohitti heidät. He olivat ainoat, jotka olivat veren alla ja jotka olivat kuoleman alaisia. Heidät kaikki vapautettiin sinä yönä, kuten pääsiäiskuvassa näkyy. Näin ollen Israelin esikoiset olivat karitsan veren ruiskuttamisen välittömiä edunsaajia.

Nykyisessä kristillisessä aikakaudessa myös Jeesuksen jalanjäljissä kulkevat ovat veren alla. He ovat hyväksyneet Jeesuksen veren ansion ja ovat sen suojeluksessa (1. Joh. 1:7). Heidät on kutsuttu ennen maailmaa. Heidän ymmärryksensä silmät on avattu, jotta he ymmärtäisivät syntisen ja orjuutetun tilansa sekä vapautuksen tarpeensa. (Efesolaisille 1:18). He ovat vastanneet Jumalan ihmeelliseen armoon ja antaneet elämänsä hänelle täydellisessä pyhityksessä. (Roomalaisille 12:1). Uskonsa vuoksi ”Jumalan Karitsan” vuodatettuun vereen he ovat yhteydessä ”Isään ja hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen”. 1. Johanneksen kirje 1:3

Apostoli Paavali selittää, että pyhitys nykyisessä ajassa merkitsee kaste Jeesuksen kuolemaan. ”Ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Jeesukseen Kristukseen, olemme kastetut hänen kuolemaansa? Siksi me olemme haudattuina hänen kanssaan kasteella kuolemaan, jotta niin kuin Kristus on herätetty kuolleista Isän kirkkauden kautta, niin myös me kulkisimme uudessa elämässä.

Sillä jos olemme istutettuina hänen kuolemansa kaltaiseksi, niin olemme myös hänen ylösnousemuksensa kaltaiseksi.” Roomalaiskirje 6:3-5

On äärimmäisen tärkeää, että ne, jotka ovat antaneet elämänsä Jumalalle, pysyvät edelleen kallisarvoisen veren alla. Jos joku poistuu tästä armon tilasta, se tarkoittaa, että hän ei arvosta rakastavan taivaallisen Isämme armoa. Se tarkoittaa, että hän ei arvosta Jumalan hyvyyttä tai osuuttaan Jeesuksen veren pelastavassa voimassa. ”Jos me tahallaan teemme syntiä sen jälkeen, kun olemme saaneet totuuden tuntemuksen, ei enää ole uhria syntien puolesta.” Heprealaiskirje 10:26

Koko maailman vapautus

”Esikoisen kirkon” jäsenet ovat saaneet Jeesuksen veren ansion ennen maailmaa. Kristus astui ”taivaaseen, nyt ilmestyäkseen Jumalan edessä meidän puolestamme” (Heprealaiskirje 9:24). Kun kirkko on valmis, pelastajamme veren ansio tai arvo tulee koko ihmiskunnan saataville. Jeesus sanoi: ”Minä olen hyvä paimen, ja tunnen lampaani, ja lampaani tuntevat minut. Niin kuin Isä tuntee minut, niin minäkin tunnen Isän, ja minä annan henkeni lampaiden puolesta. Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä laumasta; nekin minun on tuotava, ja ne kuulevat minun ääneni, ja tulee olemaan yksi lauma ja yksi paimen.” Johanneksen evankeliumi 10:14-16

Toinen suuri etu, joka tapahtui Egyptin maassa, oli koko Israelin kansan vapauttaminen, kun Mooses johti heidät Punaisenmeren yli. Tämä merkittävä tapahtuma kuvaa koko ihmiskunnan lopullista

vapautumista synnin ja kuoleman orjuudesta. Luvatut siunaukset ovat maailman saatavilla Kristuksen valtakunnan perustamisen ja uuden liiton ehtojen mukaisesti. (Jeremia 31:31-34). Tuolloin kaikille, jotka haluavat seurata vanhurskautta ja totella suurempaa Moosesta – meidän Herraamme Jeesusta – annetaan elämän oikeudet, jotka menetettiin Aadamın synnin vuoksi. 5. Mooseksen kirja 18:15-19; Apostolien teot 3:20-25

Pitkä synnin ja kuoleman yö on ohi, ja vapautuksen loistava aamu on koittanut. (Psalmi 30:5). Kristus, pää ja ruumis, johtaa ja vapauttaa koko Israelin, koko Jumalan kansan. Tuolloin kaikki tietävät ja ovat iloisia kunnioittaessaan, kunnioittaessaan ja tottelemalla Jumalan tahtoa. Apostolien teot 15:16,17; Roomalaiskirje 11:26-36

Kristus, meidän pääsiäislammas

Kun apostoli Paavali kirjoitti korinttilaisille veljille, hän sanoi heille: ”Puhdistakaa vanha hapatus, jotta teistä tulisi uusi taikina, niin kuin te todellakin olette happamatonta. Sillä Kristus, meidän pääsiäislammas, on uhrattu. Juhlikaamme siis juhlaa, ei vanhalla hapatuksella, pahantahtoisuuden ja pahuuden hapatuksella, vaan vilpittömyyden ja totuuden happamattomalla leivällä.” 1. Korinttilaisille 5:7,8

Tässä raamatunkohdassa apostoli puhui ”esikoisten seurakunnalle”, jonka jäsenten nimet on kirjoitettu taivaaseen (Hepr. 12:23). Hän kehotti heitä puhdistautumaan kaikesta synnistä ja vääryydestä, jota ilmentää pahuuden ja vääryyden hapatus. Sen sijaan heidän tuli etsiä vanhurskautta ja totuutta, jota ilmentää happamattoman leivän syöminen.

Syömällä symbolisen karitsan omaksumme Kristuksen ansioituneisuuden itsellemme. Me myös ”pukeudumme” Kristukseen kykyjemme mukaan, jolloin meidät muutetaan hänen kirkkaaksi kuvakseen ja luonteesseen (Roomalaiskirje 12:2; 13:14; Galatalaiskirje 3:27). Me ravitsemme itseämme hänestä, aivan kuten juutala issa ravitsivat itseään pääsiäislammasesta. Katkerat yrtit, jotka auttoivat ja herättivät israelilaisten kirjaimellisen ruokahalun, olivat vertauskuva katkerista kokemuksistamme ja koettelemuksistamme. Ne on annettu meille auttamaan meitä irrottamaan kiintymyksemme maallisista asioista, ja ne lisäävät ruokahaluja ravita itseämme lampaasta ja totuuden happamattomasta leivästä.

Maailmassa meillä ei ole ”pysyvää kaupunkia”. Sen sijaan, vieraana ja matkailijoina, kuljemme sauva kädessä ja varustautuneina matkalle taivaalliseen Kanaaniin. (Heprealaiskirje 13:14; 1. Pietarin kirje 2:11). Kaikki ne loistavat siunaukset, jotka rakastava taivaallinen Isämme on varannut esikoisen seurakunnalle, annetaan niille, jotka ovat uskollisesti ottaneet vastaan ”Jumalan Karitsan” ja hänen pelastavan verensä ansion. Efesolaisille 1:3-7

Pidetään juhla

Pian monet kokoontuvat jälleen viettämään Jeesuksen kuoleman muistojuhlaa suurena pääsiäislammasena. Kun vietämme juhlaa jälleen tänä vuonna, iloitkaamme Jeesuksen kallisverestä, joka vuodatettiin meidän puolestamme ja josta todistetaan maailmalle aikanaan. ”Nyt rauhan Jumala, joka herätti kuolleista meidän Herramme Jeesuksen, sen suuren lampaiden paimenen, ikuisen liiton veren kautta, tehköön teidät

täydellisiksi kaikessa hyvässä työssä, jotta te tekisitte hänen tahtonsa, ja tehkөөn teissä sen, mikä on hänen silmissään otollista, Jeesuksen Kristuksen kautta, jolle olkoon kunnia iankaikkisesti. Aamen.”
Heprealaiskirje 13:20,21

Kaksi suurta käskyä

Avainjae: ”Yksi kirjanoppineista tuli, kuuli heidän keskustelevan ja huomasi, että Jeesus oli vastannut heille hyvin, ja kysyi häneltä: ’Mikä on ensimmäinen käsky kaikista?’ Markus 12:28

***Valitut raamatunjakeet:
Markus 12:28-34***

Tämän päivän oppitunnin taustalla oli se, että Jeesus joutui temppelipihalla vastakkain ylipappien ja vanhinten kanssa, jotka kysyivät häneltä, millä valtuudella hän saarnasi (Markus 11:27,28). Vastaukseksi Jeesus kertoi heille vertauksen pahoista viinitarhureista, jotka surmasivat maanomistajan pojan. Vertauksen kautta Jeesus osoitti selvästi, että juutalaiset uskonnolliset johtajat olivat niitä, jotka tappaisivat Jumalan Pojan pitääkseen vallan ja auktoriteetin kansan yli. Jeesus vastasi, kuten Matteuksen kertomuksessa on kirjoitettu: ”Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tuottaa sen hedelmät.” Matteus 21:43

Tästä suuttuneina fariseukset ja muut juutalaisten johtajat yrittivät ansaita Jeesuksen erilaisilla kysymyksillä. Fariseukset kysyivät, onko laillista maksaa veroa keisarille, mihin Mestari vastasi: ”Antakaa keisarille keisarin oma ja Jumalalle Jumalan oma.” (Mark. 12:13-17). Saduukaiset kysyivät sitten Jeesukselta, kuka seitsemästä

veljeksestä, jotka olivat naineet saman naisen, olisi hänen aviomiehensä hänen valtakunnassaan. Koska he eivät uskoneet kuolleiden ylösnousemukseen, Jeesus vastasi: ”Teidän virheenne on, että ette tunne kirjoituksia ettekä tunne Jumalan voimaa.” Markus 12:24

Jeesuksen vastauksista vaikuttanut ”kirjanoppinut” esitti ehkä täysin vilpittömästi kysymyksen, joka on kirjattu avainjakeeseemme. ”Jeesus vastasi: ’Tärkein käsky on tämä: Kuule, Israel! Herra, meidän Jumalamme, on ainoa Herra. Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi, koko mielestäsi ja koko voimastasi. (Markus 12:29,30). Kuinka ihanan kattava onkaan tämä Jeesuksen lausuma, joka on lainattu suoraan 5. Mooseksen kirjasta 6:4,5.

Jeesus meni kirjuriin kysymyksen yli ja julisti, että toinen käsky liittyy ensimmäiseen, nimittäin ”Rakasta lähimmäistäsi kuin itseäsi”. (Markus 12:31). Tässäkin Jeesus siteerasi Vanhaa testamenttia (3. Mooseksen kirja 19:18). Kuinka paljon onkaan sanottu niin vähillä sanoilla. Raamattu paljastaa armollisen, myötätuntoisen ja rakastavan Jumalan, joka ilmenee hänen huolenpidossaan luotujensa hyvinvoinnista. Jumalan sana kehottaa myös luotuja rakastamaan vastineeksi ja asettaa korkeat vaatimukset suhteessa Luojaamme ja lähimmäisiimme.

Tätä Jumalan lakia ei ole vielä ymmärretty sen täydessä merkityksessä. Rajoitettu lähestymistapa tähän standardiin löytyy Konfutsen kirjoituksista, joissa todetaan, että ei pidä tehdä toisille sitä, mitä ei halua muiden tekevän itselleen. Kuinka suuri kontrasti tämä onkaan, kun verrataan sitä

Raamattuun! Yksi on pelkkä kielteinen lausuma, toinen on myönteinen: ”Rakasta lähimmäistäsi kuin itseäsi.”

Todellakin, Jumalan laissa on paljon sellaista, mikä leimaa sen jumalalliseksi. Kuinka kaunis maailma olisi, jos ihmiset kykenisivät ja haluaisivat elää näiden kahden suuren lain mukaisesti. Jokainen rakastaisi taivaallista Isää koko sydäimestään ja sielustaan. Kaikki rakastaisivat lähimmäisiään kuin itseään ja pyrkisivät palvelemaan heitä aina kun siihen olisi tilaisuus. Se olisi paratiisi. Kiitos Jumalalle, että meillä on varmuus siitä, että maailma tulee vielä olemaan sellainen, kun Messiaaninen valtakunta perustetaan.

Harjoittele jumalisuutta

Avainjakeet: "Harjoittele itsesi jumalisuuteen, sillä ruumiillinen harjoittelu on vain vähän hyötyä, mutta jumalisuus on hyödyllistä kaikessa, koska se sisältää lupauksen nykyisestä elämästä ja myös tulevasta elämästä."

1. Timoteuksen kirje 4:7,8

Valitut raamatunjakeet:

1. Timoteuksen kirje 4:7-16

Paavali kutsuu ensimmäisessä kirjeessään Timoteukselle tätä "omaksi pojaksi uskossa" (1. Tim. 1:1,2). On viitteitä siitä, että Timoteuksella oli itseluottamuksen puutetta, kun Paavali kutsui hänet ensimmäisen kerran palvelukseen. Paavali muistutti häntä myöhemmin hänen äitinsä ja isoäitinsä osoittamasta uskosta ja kehotti häntä olemaan alistumatta "pelon henkeen" (2. Tim. 1:5-7). Toisella kertaa Paavali pyysi korinttilaisia olemaan pelottelematta Timoteusta, kun tämä vieraili heidän luonaan, osoittaen tietoisuutta Timoteuksen mahdollisesta epävarmuudesta (1. Korinttilaisille 16:10). Valitsemassamme raamatunkohdassa apostoli kehottaa Timoteusta: "Älä anna kenenkään halveksia sinua nuoruutesi vuoksi" (1. Timoteukselle 4:12). Vaikka Paavalin rohkaisu Timoteukselle on luonteeltaan henkilökohtainen, sitä voidaan soveltaa jokaiseen kirkon jäseneseen.

Avainjakeissamme Paavali rohkaisee Timoteusta pohtimaan ruumiillisen harjoituksen ja jumalisuuden välistä eroa. Eräässä käännöksessä lukee: ”Ruumiillinen harjoitus on jonkin verran arvokasta, mutta jumalisuus on arvokasta kaikessa issa asioissa, sillä se lupaa hyvää sekä nykyisessä elämässä että tulevassa elämässä.” Monet tutkimukset ovat osoittaneet liikunnan psykologiset hyödyt, kuten masennuksen ja ahdistuksen oireiden vähenemisen, stressitason laskun sekä itsetunnon ja itseluottamuksen kasvun. Paavali ei hylkää fyysistä harjoittelua ajanhukkana, vaan kehuu sitä arvokkaaksi. Toisaalla apostoli toteaa, että ruumiimme on Jumalan antama Pyhän Hengen temppeli, joka on ostettu Kristuksen kalliilla verellä. Meidän tulisi siis ylistää Jumalaa pitämällä itsemme kunnossa Hänen palveluksessaan. 1. Korinttolaiskirje 6:19,20

Tunnustettuaan liikunnan käytännön arvon Paavali korostaa heti ”jumalisuuden” harjoittamisen ylivoimaisuutta. Hän muistuttaa Timoteusta tämän pastoraalisista velvollisuuksista, ei siksi, että tämä olisi unohtanut tai laiminlyönyt niitä, vaan kannustaakseen häntä jatkamaan tällä tiellä. Hän kehottaa Timoteusta opettamaan seurakuntaa hylkäämään kaikki epäpyhät ja myyttiset opetukset ja kehottamaan harjoittamaan todellista jumalisuutta. Hänen tulee rohkaista veljiä tunnustamaan Jumalan uskollisuus ja näkemään jumalallisen sanoman hyväksyttävyyys. Timoteuksen tulee muistuttaa uskovia siitä, että on etuoikeus työskennellä ja kärsiä halveksuntaa Kristuksen tähden. Hänen tulee opettaa heitä ”luottamaan elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten Vapahtaja”. 1. Timoteuksen kirje 4:7-10

Paavali kehottaa nuorta Timoteusta olemaan "uskovien esikuva" (1. Tim. 4:12). Hänen sanansa, käytöksensä, rakkautensa, henkensä, uskonsa ja puhtautensa on oltava esimerkkinä, ei vain julkisissa puheissa, vaan myös päivittäisessä elämässä. Tällaisen esimerkin on lähdettävä sisäisesti, hänen sydäimestään ja mielestään. Sitten hänen kristillisen luonteensa sisäinen armo tulee ilmetä ulkoisesti hänen puheissaan, käytöksessään ja teoissaan. Paavali päättää kehotuksensa Timoteukselle sanoen: "Kunnes tulen, omistautu lukemiselle, ... opetukselle. Älä laiminlyö sinussa olevaa lahjaa, ... Mietiskele näitä asioita; anna itsesi kokonaan niiden valtaan." 1. Timoteuksen kirje 4:13-15

Jokaisen kristityn kutsumus ja uskollisuus perustuvat "vanhurskauden ja todellisen pyhyiden" periaatteisiin (Efesolaisille 4:24). Uskovat on kutsuttu heijastamaan Jumalan luonnetta: "Kuten se, joka teidät on kutsunut, on pyhä, niin olkaa tekin pyhät kaikessa elämässänne." 1. Pietarin kirje 1:15

Antaa muille

Avainjae: ”Maassa on aina köyhiä. Siksi minä käsken sinua jakamaan vapaasti köyhille ja muille israelilaisille, jotka ovat tarpeessa.”

5. Mooseksen kirja 15:11

Valitut raamatunjakeet:

5. Mooseksen kirja 15:4-11

Mooseksen kirja on kuvattu koko Jumalan lain yhteenvedona. Lähes koko kirja toistaa käskyt ja ohjeet, jotka Jumala oli antanut israelilaisille Mooseksen välityksellä. Jumala antoi Israelille lakinsa ohjeina, joita heidän tuli noudattaa. Seuraavat Mooseksen sanat osoittavat meille, että Jumalan laki on ikään kuin opas siihen, miten elämää tulisi elää. ”Herra käski meidän noudattaa kaikkia näitä säädöksiä ja pelätä Herraa, meidän Jumalaamme, meidän omaksi parhaaksemme, jotta hän säilyttäisi meidät elossa, niin kuin me olemme tänä päivänä.” 5. Mooseksen kirja 6:24

Juuri tämän Jumalan hyvyyden taustalla hän kertoo Israelille Mooseksen välityksellä, että köyhyyttä ei tarvitse olla Israelissa, jos kansa noudattaa hänen käskyjään. Oppituntimme sijaitsee Mooseksen kirjan osassa, joka keskittyy erilaisiin palvontaa koskeviin ohjeisiin. Edellisessä luvussa eläimet jaetaan puhtaisiin ja epäpuhtaisiin ja annetaan ohjeita kymmenysten antamisesta. Seuraavassa luvussa käsitellään pääsiäisjuhlaa () ja muita juhlia israelilaisten palvontakalenterissa.

Mooseksen kirjan 15. luku voidaan nähdä ennakkoilmaisuna Jumalan sanoille, jotka löytyvät myöhemmin Jesajan kirjasta 58:6,7, jossa hän kertoo, mitä hän vaatii palvonnasta: ”Eikö tämä ole se paasto, jonka minä olen valinnut: irrottaa pahuuden siteet, purkaa raskaat kuormat, päästää sorretut vapaiksi ja rikkoa kaikki ikeet? Eikö se ole jakaa leipäsi nälkäisille ja tuoda kotiisi hyljeksityt köyhät; kun näet alastoman, pukea hänet, eikä piiloutua omalta lihaltasi?”

Oppitunnissamme kuvataan, miten israelilaisten tuli elää palvonnassa Jumalaa kohtaan. Heidän tuli viettää sapattivuosi joka seitsemäs vuosi, jolloin velat tuli antaa anteeksi (5. Mooseksen kirja 15:1-3). Heidän tuli avata sydämensä ja kätensä tarvitseville ja antaa heille, mitä heillä puuttui. (5. Mooseksen kirja 15:7-10). Mitään ehtoja ei ollut. Jos oli tarvetta, se oli täytettävä. Heidän joukossaan ei olisi köyhiä, jos he noudattaisivat uskollisesti Jumalan käskyjä.

Vanhan testamentin mukaan Herra asetti israelilaisille selvästi esille maallisen vaurauden palkkiona kuuliaisuudesta ja uskollisuudesta häntä ja hänen lakejaan kohtaan. Tämä on ollut kompastuskivi niille, jotka eivät tunnusta Jeesuksen palvelutyön seurauksena tapahtunutta dispensaatioiden muutosta. Monet ovat virheellisesti soveltaneet vaurauden lupautsa kristittyihin, ja tämä virhe on johtanut hämmennykseen.

Maallista vaurautta ei ole luvattu uskollisille kristityille nykyisessä ajassa. Siksi noudattakaamme rakkauden lakia toisia kohtaan, kuten apostoli Johannes opettaa: ”Jeesus Kristus antoi henkensä meidän puolestamme. Ja meidänkin tulee antaa henkemme veljiemme ja sisartemme puolesta. Jos

jollakin on aineellista omaisuutta ja hän näkee veljensä tai sisarensa olevan puutteessa, mutta ei sääli heitä, kuinka Jumalan rakkaus voi olla siinä ihmisessä? Rakkaat lapset, älkäämme rakastako sanoilla tai puheilla, vaan teoilla ja totuudessa.” 1. Johanneksen kirje 3:16-18

Yksi Kristuksessa Jeesuksessa

***Avainjae: ”Ei ole juutalaista eikä kreikkalaista, ei orjaa eikä vapaata, ei miestä eikä naista, sillä te olette kaikki yksi Kristuksessa Jeesuksessa.”
Galatalaisille 3:28***

***Valitut raamatunjakeet:
Galatalaisille 3:24-29***

Kun Jeesus ensimmäisen kerran lähetti opetuslapsensa saarnaamaan taivasten valtakuntaa, heitä kehoitettiin menemään yksinomaan ”Israelin talon kadonneiden lampaiden” luo (Matteus 10:5-7). Tämä oli sopusoinnussa sen tosiasian kanssa, että Israel oli edelleen Jumalan liiton kansa, vaikka tilanne pian muuttuisi. Tämän päivän valitussa raamatunkohdassa Paavali selittää, mitä israelilaiset, jotka etsivät ohjausta lain liiton järjestelyn kautta, olisi pitänyt ymmärtää: ”Laki oli meidän kasvatusmestari, joka vei meidät Kristuksen luo, jotta me tulisimme vanhurskaiksi uskon kautta. Mutta kun usko on tullut, emme ole enää kasvatusmestarin alaisia.” Galatalaisille 3:24,25

Tämän päivän avainjakeessa Paavali julistaa, että kaikki Mooseksen lain alla aiemmin olleet erot olivat nyt poistuneet, koska Jeesus oli kuollut lunnasena ”kaikkien puolesta” (1. Tim. 2:5,6). Tämän seurauksena kaikki, joilla oli ”korvat kuulla”, saattoivat tulla Kristuksen luo (Mark. 4:9). Kristittyjen

asema Jumalan silmissä oli nyt uuden luodun olennon asema. (2. Korinttilaisille 5:17). Evankeliumi oli ilmainen kaikille, ja yksilön asema Jumalan silmissä oli Kristuksen jäsenyys: "Jos te kuulutte Kristukseen, olette todelliset Abrahamin jälkeläiset ja perilliset lupauksen täyttymyksessä." Galatalaisille 3:29

Juutalaisten ei pitänyt ajatella, että heidän kansalleen aiemmin osoitettu suosiota antaisi heille etuoikeutetun aseman kristillisessä veljeydessä. Samoin pakanoiden ei pitänyt ajatella, että koska juutalaiset kansana olivat menettäneet aiemman suosion lain liiton nojalla, he olisivat yksilöinä epäsuosiossa Herran silmissä. Molempien oli tiedettävä, että Jumala ei enää ottanut huomioon heidän luonnollisia etnisiä erojaan, vaan palkitsi jokaisen, oli hän juutalainen tai pakana, hänen uskollisuutensa mukaan yhtenä "Kristuksen ruumiina". 1. Korinttilaisille 12:12,13

Orjien pitäminen oli Israelissa säännelty instituutio, ja sitä harjoitettiin vielä Paavalin aikaanakin. Hän ei sano, että palvelija, joka tulee Kristuksen ruumiin jäseneksi, voi vapaasti sivuuttaa isäntänsä toiveet. Sen sijaan hän sanoo, että Herra voi siunata orjan ikään kuin hän olisi "vapaa mies" Kristuksessa. (1. Korinttilaisille 7:21,22). Joissakin suhteissa palvelijan asema olisi suotuisampi saavuttaa taivaallisessa valtakunnassa tarvittavan nöyryyden kuin isännän asema. Siitä huolimatta orjan tuli tietää, että Herra ei ottanut huomioon hänen maallista asemaansa taivaallisen toivon suhteen.

Vaikka juutalaiset naiset nauttivat usein enemmän vapauksia kuin muiden muinaisten kulttuurien naiset, Israelin patriarkaalinen laki rajoitti heidät

pääasiassa kotitalouteen, jossa he olivat vastuussa lasten kasvatuksesta ja kotielämästä. Pappaus sulki heidät ulkopuolelle, ja muutamaa merkittävää poikkeusta lukuun ottamatta () heillä oli rajoitettu pääsy temppeliin. Paavali julistaa nyt, että nämä patriarkaalinen lait eivät enää koske "Jumalan lapsia, jotka uskovat Kristukseen Jeesukseen". Galatalaisille 3:26

Me iloitsemme siitä, että meillä on etuoikeus jakaa evankeliumi kaikille. Olkaamme uskollisia Jeesuksen suurelle tehtävälle julistaa "valtakunnan evankeliumia" todistajina koko maailmassa. Matteus 24:14

Odottaen Jumalan valtakuntaa

***Avainjae: ”Monien kansojen ihmiset tulevat ja sanovat: ’Tulkaa, mennään Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan temppeeliin. Siellä hän opettaa meille tiensä, ja me vaellamme hänen polkujaan. Sillä Herran laki lähtee Siionista, ja hänen sanansa lähtee Jerusalemissa.
Jesaja 2:3***

***Valitut raamatunjakeet:
Jesaja 2:2-4***

Koko ihmiskunnan siunaus on Raamatun keskeinen teema. Keneltäkään syntyneeltä ei evätä mahdollisuutta kokea Jumalan valtakunnan siunattuja tuloksia. Jumala julisti tämän ensimmäisen kerran lupauksessaan Abrahamille: ”Minä olen vannonut itseni kautta, sanoo Herra, koska olet tehnyt tämän ja et ole pidättänyt poikaasi, ainoaa poikaasi: että minä siunaan sinua ja moninkertaistan sinun jälkeläisesi kuin taivaan tähdet ja meren rannan hiekan; ... Ja sinun jälkeläisissäsi siunataan kaikki maan kansat.” 1. Mooseksen kirja 22:16-18

Avainjakeemme puhuu profeetallisesti Jumalan lupaamasta valtakunnasta, jonka lait tulevat ”Siionista”. Vanhan testamentin mukaan Siionin vuori sijaitsi Jerusalemissa ja tunnustettiin Israelin hallituksen istuinpaikaksi. Uusi testamentti asettaa

tämän vastakkain symbolisen hengellisen Siionin kanssa. Tässä Kristuksen seuraajista puhut, että he tulevat "elävän Jumalan kaupunkiin, taivaalliseen Jerusalemiin", mikä merkitsee Jesajan Siionin profetian täyttymistä. (Heprealaiskirje 12:22-24). Apostoli Pietari käyttää myös Siionin kuvaa kuvaamaan Kristuksen jalanjäljissä kulkevia seuraajia eläviksi kiviksi, jotka on rakennettu hengelliseen temppeliin, jossa Kristus on Siioniin asetettu kulmakivi. Näin Pietari yhdistää Vanhan testamentin Siionin Uuden testamentin kirkkoon. 1. Pietarin kirje 2:4-6

Jeesus saarnasi Jumalan valtakuntaa kaikille, joilla oli korvat kuulla. (Markus 1:14; Luukas 4:43). Hän esitti heille myös tämän kutsun: "Jos joku tahtoo seurata minua, hän kieltäköön itsensä, ottakoon päivittäin ristinsä ja seuratkoon minua." (Luukas 9:23). Vain muutaman vuoden kuluttua hänen kuolleista nousemisestaan evankeliumin sanoma oli alkanut levitä kaikkiin kansoihin. (Apostolien teot 1:8). Se tuli erityisen selväksi niille, jotka halusivat tulla osaksi Siionin luokkaa, joihin nämä sanat sopivat: "Tämä on uskollinen sana: jos me kuolemme hänen kanssaan, me myös elämme hänen kanssaan; jos me kärsimme, me myös hallitsemme hänen kanssaan." 2. Timoteuksen kirje 2:11,12

Tätä evankeliumia on nyt saarnattu kaksituhatta vuotta, mutta Siionin luokka ei ole vielä täydellinen. Vaatimukset ovat korkeat ja useimmille epämiellyttävät. Jeesus julisti: "Monet ovat kutsutut, mutta harvat valitut." (Matteus 22:14). Siksi maailma odottaa edelleen Jumalan valtakuntaa. Se tulee

kuitenkin varmasti, kuten Jeesus sanoi esimerkikirukouksessaan. Matteus 6:10

Päätämme oppitunnin näillä sanoilla Johanneksen näystä: ”Minä näin neljä enkeliä seisomassa maan neljällä kulmalla. He pitivät kiinni maan neljästä tuulesta, jotta mikään tuuli ei puhaltanut maalle, merelle tai puille. Näin toisen enkelin tulevan idästä, jolla oli elävän ja elättävän Jumalan sinetti. Hän huusi: ... Älkää vahingoittako maata, merta tai puita, ennen kuin olemme merkinneet Jumalamme palvelijat sinetillä heidän otsaansa. Kuulin sinetöityjen lukumäärän: 144 000.” Ilmestyskirja 7:1-4

Palvelun palkka

”Ihmisen Poika ei tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaksena monien puolesta.”
Markus 10:45

Jeesuksen palvelutyö oli lähestymässä loppuaan. Yli kolmen vuoden ajan Mestari oli kutsunut opetuslapsiaan ja opettanut heitä. He olivat tulleet tunnistamaan hänet Messiaaksi, kaikkien Jumalan lupauksien perilliseksi, sen kautta, jonka kautta messiaaninen valtakunta perustettaisiin ja joka siunaisi kaikki ihmiskunnan sukukunnat – sekä kuolleet että elävät. 1. Mooseksen kirja 22:18; Galatalaisille 3:8

Mestari oli erityisesti vakuuttanut heille, että jos he olisivat uskollisia, he saisivat istua hänen valtaistuimellaan (Matteus 19:28). Hän ei kuitenkaan ollut kertonut heille, että hänen valtakuntansa olisi hengellinen ja että heidän olisi käytävä läpi ”ensimmäisen ylösnousemuksen” ”muutos”, ennen kuin he voisivat olla sen osallisia. (1. Korinttilaisille 15:51,52; Ilmestyskirja 20:6). Hän ei ollut vielä selventänyt heille, että koko aikakausi tulisi väliin, ennen kuin he voisivat olla osallisia valtakunnassa ja valtakunta itse perustettaisiin ihmisten keskuuteen. Hän oli kuitenkin vihjannut kaikesta tästä. Hän oli sanonut: ”Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi nyt sitä kestää. Mutta kun se, totuuden henki, tulee, ... se ilmoittaa teille tulevat asiat.” Joh. 16:12,13

Jeesus alkoi kuitenkin kertoa opetuslapsille osan uutisista, jotka heidän oli tarpeen tietää ja arvostaa, jotta he eivät olisi täysin musertuneita ja lannistuneita. Hän kertoi heille, että hän oli menossa Jerusalemiin, että hän tulisi kärsimään paljon ja että hänet tapettaisiin. Pietari, joka oli aina rohkea, sai tällä kertaa ankarat nuhteet. Hän yritti korjata Mestaria. "Ei koskaan, Herra! hän sanoi. Tämä ei koskaan tapahdu sinulle!" Pietari uskoi, että Jeesus oli Israelin Messias ja että hän oli perustamassa valtakuntaansa. Hänen mielestään oli mahdotonta, että Herra tapettaisiin. Jeesus kuitenkin nuhteli Pietaria sanoen: "Mene pois, saatana, sinä olet minulle kompastuskivi, sillä et ajattele Jumalan asioita, vaan ihmisten." Matteus 16:21-23

Samassa opetuksessa Jeesus mainitsi myös, että hän "nousisi kuolleista kolmantena päivänä" (Matteus 16:21). Koska opetuslapset eivät kuitenkaan kyenneet käsittämään ajatusta Jeesuksen kuolemasta, nämä lisäyksetkin ovat varmasti tuntuneet heistä mestarin "pimeiltä sanoilta", jotka olivat niin salaperäisiä. He ehkä muistivat myös Jeesuksen sanat toisesta tilanteesta: "Ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertaan, teillä ei ole elämää sisällänne." (Johannes 6:53). Tämä oli toinen vaikea lausunto, jota he eivät kyenneet ymmärtämään.

Oli monia tilanteita, joissa opetuslapset eivät kyenneet ymmärtämään Mestarin sanojen merkitystä; ne näyttivät usein niin erilaisilta kuin mitä he olivat odottaneet. Heidän kunniakseen on sanottava, että heillä oli riittävästi uskoa jatkaakseen Jeesuksen seuraamista, mutta kuinka he voisivat ymmärtää hänen sanomansa? Vasta helluntaina he

saivat täyden käsityksen tilanteesta ja siitä, mitä Jeesus oli heille sanonut (Apostolien teot 2:1-4). Siellä Pyhä Henki alkoi selventää jumalallista järjestystä – että Kristuksen kärsimykset, mukaan lukien hänen ruumiinsa jäsenet, kirkko, täytyy tulla ensin, ennen kuin valtakunnan kunnia paljastuu ja siunaukset maailmalle alkavat. 1. Pietarin kirje 1:11

Oikealla ja vasemmalla

Toisessa evankeliumissa kerrotaan, että Jaakobin ja Johanneksen äiti tuli heidän mukanaan ja esitti heidän pyyntönsä: ”Anna näille kahdelle pojalleni istua yksi sinun oikealla puolellasi ja toinen vasemmalla puolellasi sinun valtakunnassasi” (Matteus 20:20,21). He uskoivat, että valtakunnan kunniamerkit jaettiin pian. Meidän ei tarvitse olettaa, että nämä kaksi rakasta opetuslasta tavoittelivat mestarin lähimpiä paikkoja pelkästään kunnianhimosta. Uskomme pikemminkin, että he rakastivat Herraa hyvin syvästi ja siksi ajattelivat voivansa arvostaa läheisyyttä häneen enemmän kuin ehkä jotkut muut opetuslapset. He saivatkin tulla lähemmäksi kuin suurin osa kahdestatoista. Useissa erityistilanteissa Herra otti mukaansa saman Jaakobin ja Johanneksen sekä Pietarin. He olivat hänen kanssaan pyhällä vuorella, Jairuksen tyttären herättämisessä ja Getsemanen puutarhassa (Matteus 17:1-5; Luukas 8:41,42,49-56; Markus 14:32-34). He olivat uskollisia opetuslapsia, joita Herra rakasti suuresti.

Tarkastelkaamme huolellisesti Jeesuksen sanoja. Hän julisti, että vaikka hänen valtakunnassaan olisi merkittävimpiä paikkoja, niitä ei jaettaisi hänen itsensä, vaan Isän toimesta. Hän sanoi: ”Istua minun oikealla ja vasemmalla puolellani ei ole minun antaa,

vaan se annetaan niille, joille se on valmistettu minun Isäni toimesta.” Matteus 20:23

Isä edustaa absoluuttista oikeudenmukaisuutta ja vanhurskautta. Asemat tuhatvuotisen valtakunnan taivaallisessa vaiheessa, olivatpa ne millaisia tahansa, eivät anneta pelkän suosimisen perusteella, vaan uskollisuuden ja pätevyyden perusteella, ja kaikki tapahtuu armosta. (Efesolaisille 2:8). Herra Jeesus itse saa korkeimman paikan, koska hän on sen arvoinen. ”Karitsa, joka on teurastettu, on arvoinen saamaan voiman, rikkauden, viisauden, voiman, kunnian, kirkkauden ja siunauksen.” (Ilmestyskirja 5:12). Todellakin, Isä on antanut Herrallemme kunnian ja suuren kirkkauden, korottamalla hänet omalle oikealle puolelleen. Hänen valtakuntansa kirkkauden huipentuma tulee, kun kirkko, Kristuksen ruumis, on täyttynyt ja kaikki ”kutsutut, valitut ja uskolliset” ovat saaneet luvatus ”elämän kruunun”. Ilmestyskirja 17:14; 2:10

Mitä valtakunta tarkoittaa

Monien vuosisatojen ajan kristittyjen keskuudessa on vallinnut sekasorto Jeesuksen ja apostolien niin usein mainitseman Messiaan valtakunnan suhteen. Alun perin tai Jeesuksen ajan jälkeisten lähes kahden sadan vuoden aikana sekasortoa ei kuitenkaan ollut. Varhainen kirkko ymmärsi hyvin lupauksen, että Messias tulisi toisen kerran. Hän ottaisi kirkon kirkkauteen luokseen ja perustaisi jumalallisen vallan valtakunnan hallitsemaan maailmaa ja alistamaan kaiken Jumalan tahdolle; ja he tiesivät, että tämän messiaanisen valtakunnan tehtävän täyttäminen vaatisi tuhat vuotta. Joh. 14:2,3; Matt. 25:31; Ilm. 20:6

Vähitellen syntyi kuitenkin teoria, jonka mukaan maan päällä oleva kirkko oli tarkoitus järjestää Messiaan valtakunnaksi ja sen oli tarkoitus valloittaa maailma ennen Jeesuksen toista tulemistä. Tämä epäraamatullinen näkemys muutti koko kirkon historian kulun. Enää ei saarnattu evankeliumia tarkoituksena kutsua ja täydentää ”pientä laumaa”, jolla olisi kuuleva korva ja kiitollinen sydän, jotta se olisi valmis valtakunnan kunniaan ja kirkkauteen. (Luukas 12:32). Sen sijaan suunta muuttui dramaattisesti. Sen jälkeen pyrkimyksenä oli saada siviilivalta. Juonittelu alkoi, vääriä väitteitä esitettiin ja pyrittiin saamaan valta kuninkaiden ja kansakuntien yli. Käytettiin vainoja, ja siviilihallitsijoita houkuteltiin ja uhkailtiin mahdollisimman paljon, jotta kirkko voisi vakiinnuttaa maailmanlaajuisen valtansa.

Jonkin aikaa nämä pyrkimykset kukoistivat, mutta 1800-luvun alusta lähtien ajatus kirkon hallitsemasta maailmasta on suurelta osin kadonnut. Tuloksena olevassa sekasorrossa monet ovat menettäneet kaiken uskonsa messiaaniseen valtakuntaan, ja harvat odottavat sitä Kristuksen toisella tulemisella. Hämmentyneinä jotkut keskustelevat hengellisestä valtakunnasta, joka asuu vain uskovien sydämissä. Toiset uskovat, että Kristuksen valtakunta on nyt edustettuna maailman suurissa hallituksissa. He ovat kuitenkin entistäkin hämmentyneempiä, kun pohtivat, miksi tietyt osat Messiaan valtakunnasta ovat rakentaneet suuria armeijoita, jotka voivat mahdollisesti sotia tai tuhota muita osia samasta valtakunnasta.

Kaiken tämän hämmennyksen seurauksena monille kristityiksi tunnustautuville ihmisille Raamatun

opetukset eivät yksinkertaisesti näytä johdonmukaisilta tai loogisilta. Muuten he näkisivät, että Jaakob, Johannes ja muut apostolit eivät voisi istua ”kahdellatoista valtaistuimella” ilman hallitsevaa valtakuntaa. (Matteus 19:28). He näkisivät myös, että valtakunta on vielä tulevaisuudessa, sopusoinnussa Herran rukouksen kanssa: ”Tulkoon sinun valtakuntasi. Sinun tahtosi tapahtukoon maan päällä niin kuin taivaassa” (Matteus 6:10). Kun pyrimme tuntemaan ja ymmärtämään enemmän Jumalan pelastussuunnitelmasta, meidän on tutkittava Raamattua kunnioittavasti ja ”tutkittava kirjoituksia” päivittäin. (Johannes 5:39; Apostolien teot 17:11). Näin tekemällä saamme suuria siunauksia ja ymmärrämme, että Messiaan kunniakas valtakunta, vaikka se ei ole vielä perustettu maan päälle, on ”lähellä, jopa ovella”. Matteus 24:33

”Oletteko kykeneviä”

Kahdelle rakkaalle opetuslapselle ja heidän äidilleen, jotka pyysivät heille erityisen läheisiä paikkoja Mestarin luona valtakunnassa, Jeesus ilmoitti, että mikä tahansa asema taivaallisessa valtakunnassa edellyttää tiettyjen ehtojen täyttymistä. Ei riitä, että heidät on kutsuttu opetuslapsiksi. Ei riitä, että he ovat luopuneet kaikesta seuratakseen Herraa, että he ovat olleet hänen kanssaan, oppineet hänen opetuksensa ja hyväksyneet ne. Piti olla jotain enemmän, muuten he eivät ehkä pääsisi valtakunnan hengelliseen vaiheeseen.

Mestari ilmoitti nämä ehdot sanoen: ”Voitteko juoda maljan, jonka minä juon, ja tulla kastetuksi kasteella, jolla minä kastetaan?” (Matteus 20:22). Mitä hän

tarkoitti? Mikä oli Jeesuksen mainitseman ”maljan” ja ”kasteen” merkitys, jotka hänen mukaansa koskivat paitsi häntä itseään myös niitä, jotka olisivat hänen uskollisia seuraajiaan?

Vastaamme, että Jeesuksen ”malja” oli se, johon hän viittasi muualla sanoen: ”Eikö minun pidä juoda maljaa, jonka Isäni on minulle antanut?” (Joh. 18:11). Jumalallisessa järjestyksessä Jumala oli jo määrännyt, että jokaisen, jolle annettaisiin messiaanisen valtakunnan kunnia, kunnia ja valta maailman siunaamiseksi, oli ensin osoitettava uskollisuutta, joka oli sen kunnian ja kunniakkuuden arvoista. Jeesuksen itsensä tapauksessa malja tarkoitti kaikkia niitä palvelun, häpeän, nöyryytyksen, uhrauksen ja kärsimyksen kokemuksia, jotka hän uskollisesti kesti kolmen ja puolen vuoden aikana maallisessa palvelutyössään ja jotka hän täytti täysin Golgatalla huutaessaan: ”Se on täytetty.” Joh. 19:30

Kristuksen opetuslapsina meidän on seurattava esimerkkiä, jonka hän meille antoi, kun käymme läpi samanlaisia kokemuksia kuin hän. Voimme saavuttaa yhteisen perillisyyden Mestarin kanssa hänen valtakuntansa kunniassa, kunniassa ja voimassa vain, jos osoitamme ensin uskollisuutta ja uskollisuutta kärsimyksen, uhrauksen ja palvelun suhteen, kun seuraamme hänen jalanjälkiään. Roomalaiskirje 8:17; 2. Timoteuskirje 2:11,12

Kun Jeesus puhui ”kasteesta, jolla minä kastetaan”, hän viittasi kasteeseensa uhrautuvaan kuolemaan. Hän puhui tästä uudelleen vähän myöhemmin sanoen: ”Minulla on kaste, joka minun on suoritettava, ja kuinka suuri painolasti minulla on, ennen kuin se on suoritettu!” (Luuk. 12:50). Mestarin vesikaste hänen palvelutyönsä alussa oli vain

symboli hänen todellisesta kasteestaan. Hänen laskeutumisensa veteen, hautautumisensa siihen ja nousemisensa siitä edustivat hänen laskeutumistaan uhrautuvaan kuolemaan ja ylösnousemestaan siitä. Hänen todellinen kasteensa kuolemaan kesti kolme ja puoli vuotta, Jordanista Golgatalle. Kun hän huusi ristillä: ”Se on täytetty”, hän tarkoitti, että hänen kasteensa kuolemaan oli suoritettu loppuun. Hänet nostettiin kuoleman kasteen tilasta kolmantena päivänä Isän mahtavalla voimalla hänen oikealle puolelleen, jossa hän tulee aina olemaan. Efesolaisille 1:19-22; Kolossalaisille 3:1; Heparalaisille 1:1-3

Tämä oli Jeesuksen kaste. Se merkitsi kaikkien maallisten oikeuksien täydellistä luopumista. Nyt hän kysyi rakkailta opetuslapsiltaan, olivatko he valmiita ja halukkaita seuraamaan häntä tässä määrin – jakamaan hänen palvelun, uhrauksen ja kärsimyksen maljan sekä hänen kasteensa kuolemaan (Roomalaiskirje 6:3-5). Vain seuraamalla häntä uskollisesti he voisivat toivoa osallisuutta hänen taivaallisessa valtakunnassaan. Sama periaate koskee kaikkia Jeesuksen seuraajia. Jokaisen meistä on päätettävä, juommeko hänen maljastaan ja jaammeko hänen kasteensa kuolemaan. Vain nöyrit ja uhrautuvaiset ovat kykeneviä tai halukkaita kokemaan tällaisen kokemuksen.

Soveltaessamme edellä mainittua niin monien ihmisten näkemyksiin valtakunnasta, voimme esittää seuraavat kysymykset. Miten nämä ajatukset voivat sovellettua maan eri valtakuntiin? Onko maan johtajien välttämätöntä osallistua Kristuksen kärsimyksiin ja uhrautumiseen kuolemaan asti,

ennen kuin he voivat hallita? Onko maallisten instituutioiden, joita kutsutaan Kristuksen kirkoksi, jäseneksi pääseminen vaikeaa? Vaatiiko se itsensä kieltämistä? Ovatko kaikki, jotka ovat niissä, "haudattuja" Kristuksen kanssa kasteessa – hänen kuolemaansa? Osallistuvatko he kaikki hänen kärsimyksiinsä? Eivät tietenkään! Vain oikea näkemys taivaallisesta valtakunnasta sopii yhteen näiden erilaisten lausuntojen kanssa. Meidän on ymmärrettävä, että se on "kallisarvoinen helmi", jonka saamiseksi kaikki muu on uhrattava. Matteus 13:46

"Me pystymme"

Tämän tapahtuman kertomuksessa opetuslapset vastasivat Jeesukselle: "Me pystymme", eli he olivat valmiita ottamaan vastaan Mestarin maljan ja osallistumaan hänen kasteeseensa. (Matteus 20:22). He eivät tienneet selvästi, mitä tämä kaikki tarkoitti, mutta he pystyivät ja olivat halukkaita tekemään kaiken, mitä Jeesus käski. Näin on oltava kaikkien niiden kohdalla, jotka, kuten nämä uskolliset opetuslapset, ovat "enemmän kuin voittajia" ja jakavat Vapahtajan kanssa kirkkauden, kunnian ja kuolemattomuuden, jotka on luvattu hänen "ruumiinsa" jäsenille, kirkolle. Roomalaiskirje 8:37; 2:7; 1. Korinttolaiskirje 12:27

Tarkasteltavassa kertomuksessa Jeesus vastasi opetuslapsille: "Te juotte todellakin minun maljani ja kastutte sillä kasteella, jolla minä kastetaan" (Matteus 20:23). Herra voi kohtuudella vaatia opetuslapsiltaan vain halukkuutta. Kukaan meistä ei ole Jeesuksen kaltainen voima ja kyky. Olemme luonteeltamme syntisiä. Hän oli "pyhä, viaton, tahraton, erillään syntisistä" (Heprealaiskirje 7:26).

Voimme siis vain sitoutua tekemään oikein. Herran on otettava meidät huostaansa ja viетävä meidät kärsimyksen ja kokemuksen kouluun. Sitten hän antaa meille tarvittavat opetukset, jotta voimme todistaa uskollisuutemme ja uskollisuutemme, jopa kuolemaan asti. Kuinka armollista onkaan, että koska olemme heikkoja langenneen ihmiskunnan jäseniä, Jumala on antanut meille Vapahtajassa "armollisen ja uskollisen ylipapin" (Heprealaiskirje 2:17). Siten vain Jeesuksen kautta voimme toivoa pääsevämme taivasten valtakuntaan.

Pääpalvelija – kunnioitettu

Muut apostolit olivat suuttuneita siitä, että Jaakob ja Johannes yhdessä äitinsä kanssa olivat esittäneet tällaisen pyynnön (Matteus 20:24). Tämä tapaus antoi kuitenkin Jeesukselle tilaisuuden esittää ohjeet, joiden on hallittava sitä, mikä muodostaa suuruuden messiaanisisessa valtakunnassa. Kuka tahansa, joka palvelee muita eniten, nöyryydellä ja rakkaudella, osoittaa siten Jumalalle suuremman kelpoisuuden korkeampaan asemaan. (Gal. 5:13). Tämä eroaa, kuten Jeesus sanoo, tavanomaisesta tilanteesta, jossa herruus ei yleensä tarkoita muiden palvelemista, vaan palveltavaksi tulemistä. Luuk. 22:25,26

Valtakunnan sääntönä on, että se, joka palvelee eniten, saa suurimman kunnian. Jeesus itse on ennen kaikkea palvelija, joka on kaikkien muiden yläpuolella. Siten hänen asemansa valtakunnassa on jumalallisen nimityksen mukaan korkein, ja muut ovat hänen vierellään suhteessa siihen, kuinka paljon heillä on hänen rakkauden, palvelun, kuuliaisuuden ja uskollisuuden henkeä. Mestari sanoi seuraajilleen: "Jokainen, joka haluaa palvella

minua, on seurattava minua, sillä minun palvelijani on oltava siellä, missä minä olen. Ja Isä kunnioittaa jokaista, joka palvelee minua.” Johanneksen evankeliumi 12:26